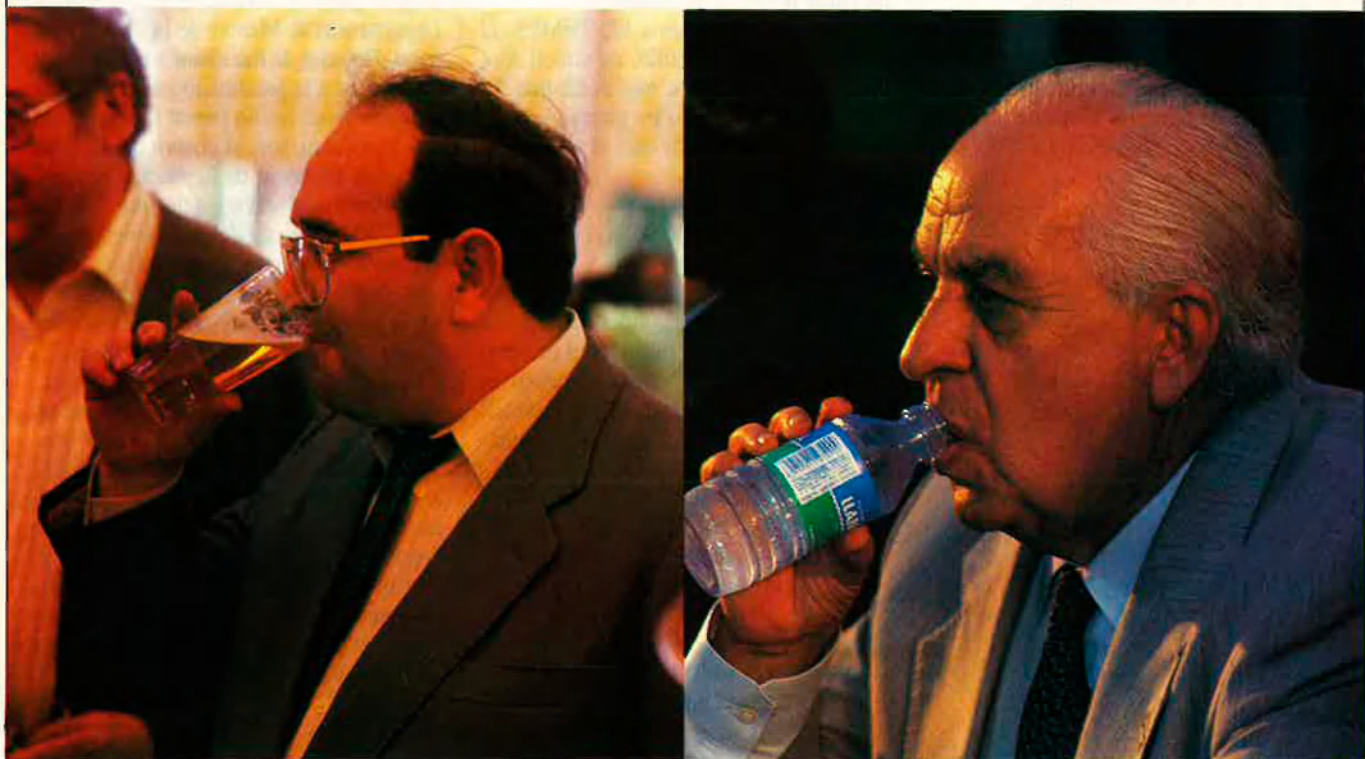

UV a prop del cisma

El pròxim 5 d'abril, González Lizondo entaularà l'últim combat per a substituir a Ramon Izquierdo en la presidència del partit. Si perd, ja ha amenaçat amb la dimissió però l'oposició a la seua figura és cada vegada més forta.

L'enfrontament entre González Lizondo i Ramon Izquierdo ja ha significat, de fet, una ruptura del partit.

RAFA GIL

El pròxim 5 d'abril Unió Valenciana celebrarà una "assemblea d'estratègia" que haurà de decidir si el president regional del partit Miquel Ramon Izquierdo ha de deixar el seu càrrec o no. L'acte representa l'episodi final d'una maniobra d'acaçament contra el president, promoguda pel líder, fins ara indiscutible, Vicent González Lizondo.

La història d'aquesta batalla al partit regionalista es remunta als dies posteriors a les darreres eleccions municipals. Els resultats desfavorables per a Unió Valenciana forçaren el partit, en contra de molts dels seus membres, a pactar en minoria amb el PP.

Després de realitzar el pac-

te, González Lizondo, que n'era fervent partidari, començà una sèrie de manobres destinades a aconseguir el control absolut del partit però, prompte, la seua lluita es va revelar difícil.

El 28 de juliol de l'any passat, Lizondo va perdre la primera batalla. El seu candidat per a obtenir el lloc de senador que el PP havia cedit a UV en virtut del pacte municipal va perdre estrepitosament davant un altre proposat pel grup parlamentari, Miquel Ramon, fill del president Ramon Izquierdo.

A més d'aquesta derrota, Lizondo s'hagué d'enfrontar a la dimissió de M. Dolores García Broch, regidora d'ensenyament de l'ajuntament de València, que acusava Lizon-

do d'haver cedit en les seues posicions lingüístiques davant l'alcaldeessa, la popular Rita Barberà.

Vista aquesta oposició per diversos fronts, Lizondo va donar un pas endavant i va demanar la dimissió de Miquel Ramon Izquierdo com a president del partit. És en aquell moment quan Miquel Ramon Quiles i Ferran Llorca realitzen, per primera vegada, unes declaracions a EL TEMPS on ratifiquen que hi ha una clara oposició a Lizondo. El líder unionista demana que siguen sancionats amb dos anys de suspensió de militància però el consell nacional d'UV només aprova una lleugera amonestació.

Lizondo no desisteix en la seua voluntat de substituir

Ramon Izquierdo i es nega a acceptar qualsevol possibilitat de pacte.

Així les coses, Lizondo no ha aconseguit forçar una assemblea que trie entre ell i Ramon Izquierdo, però sí que tindrà oportunitat de forçar la dimissió del president en l'"assemblea d'estratègia". Amb ell, els partidaris de continuar amb el PP, una bona part de les bases i els quadres de la província de València; contra ell, el grup parlamentari, la gran majoria dels càrrecs públics d'UV i els sectors "nacionalistes".

La divisió és ja inevitable i siga quin siga el resultat de l'assemblea, un dels dos sectors d'Unió Valenciana haurà de callar o desaparèixer.

Jordi Sebastià